

Vroucně $\text{♩} = 42-56$

1. Ot - če můj, jenž na vý - sos - tech mís - to sva - té
 2. V moud - rém ú - mys - lu jsi Ty mne se - slal žít na
 3. Že bych zvat Tě měl svým Ot - cem, Sva - tý Duch mi
 4. A když po - mi - ne můj ži - vot, když své tě - lo

o - bý - váš, kdy se vrá - tím tam za Te - bou,
 ten - to svět, vzpo - mín - ky však u - přel jsi mně,
 po - ra - dil, pra - vý dů - vod jsem však po - znal,
 od - lo - žím, Ot - če, Mat - ko, mo - hu dou - fat,

kdy zas u - zřím Tvo - ji tvář? Je to prav - da,
 do - kud ne - vrá - tím se zpět. A - le cos mi
 když jsi prav - du ob - no - vil. Má - me je - nom
 že vás v ne - bi na - vští - vim? Až tu do - kon -

že i duch můj na tom mís - tě kdy - si byl? Že jsi
 še - ptá ti - še slo - va: „Tys tu cí - zin - cem.“ Pro - to
 Ot - ce v ne - bi? Vždyť to smy - sl ne - dá - vá! Prav - da
 čím své dí - lo, kte - ré měl jsem u - či - nit, kéž snad

mne tam vy - cho - vá - val, když jsem dří - ve s Te - bou žil?
vím, že zde jen blou - dím: Ne - be je mi do - mo - vem!
věč - ná na - po - ví - dá, že tam dlí i mat - ka má.
bu - du ho - den to - ho, v ne - bi s vá - mi věč - ně žít.

Slova: Eliza R. Snow, 1804–1887

Hudba: James McGranahan, 1840–1907

Římanům 8:16–17

Skutkové 17:28–29 (22–31)